02/10/2020

Годишњица устоличења Епископа источноамеричког Иринеја

Његово Преосвештенство Епископ Иринеј устоличен је 1. октобра 2016. године у Саборној цркви Свете Тројице у Питсбургу, у Пенсилванији, у трон Епископа источноамеричких.

Његово Преосвештенство Епископ источноамерички Иринеј (Добријевић) рођен је 6. фебруара 1955. године у Кливленду, Охајо, САД, од оца Ђуре и мајке Милице (рођ. Свилар). Основно образовање је стекао у Кливленду, где се од 1973. до 1975. године школовао и на Академији уметности. Од 1975. до1979. године похађао је Православну богословију Светог Тихона у Саут Канану, Пенсилванија. Године 1980. започео је студије на Православној теолошкој академији Светог Владимира у Крествуду, Њујорк, и завршио их 1982. године. Атински Центар је похађао 2000. и 2003. године, после чега је добио диплому познавања савременог грчког језика.

Након завршених студија на Православној духовној академији Светог Тихона са академском оценом maxima cum laude, и Академији Светог Владимира, примио је звање магистра богословља уз посебне похвале за магистарски рад Епископ Николај Велимировић: 1921 – Мисија у Америци. Радио је у области образовања, предајући на Универзитету Лојола у Чикагу, као и на Богословском факултету Српске Православне Цркве у Београду. Више година је био један од уредника Стазе православља, званичне публикације Српске Православне Цркве у САД и Канади.

Митрополит средњезападноамерички Христофор га је 15. јануара 1994. године рукоположио у чин ђакона у Саборној цркви Васкрсења Христовог у Чикагу, Илиној. Монашки постриг је примио 18. јануара 1995. године у манастиру Светог Саве у Либертивилу, Илиној, и том приликом је добио монашко име Иринеј, по Светом Иринеју, Епископу лионском. У чин јеромонаха је рукоположен 27. јануара 1995. године у Саборној цркви Светог Саве у Парми, Охајо. У достојанство чина архимандрита унапређен је 18. јуна 2006. године од стране Његовог Преосвештенства Епископа тимочког Јустина, члана Светог Архијерејског Синода.

Јеромонах Иринеј је до избора за Епископа аустралијско-новозеландског обављао функцију референта Светог Архијерејског Синода и шефа Канцеларије Одбора за Косово и Метохију Светог Архијерејског Сабора при Српској Патријаршији у Београду. Међу многим признањима која је добио, носилац је и ордена Вука Караџића III степена, којим га је одликовао председник Државне заједнице Србије и Црне Горе Светозар Маровић за посебне заслуге у побољшању веза српске државе са Србима у расејању и за заслуге у унапређивању односа Цркве и државе.

Епископ Иринеј је био представник Српске Православне Цркве у Централном одбору Светског савета цркава и Конференције европских цркава, као и члан Одбора за Јасеновац Светог Архијерејског Синода, Сталног мисијског одбора Светог Архијерејског Синода, Одбора за Косово и Метохију Светог Архијерејског Сабора, Управног одбора Међународне православне добротворне организације IOCC, Извршног одбора Америчке конференције Религија за мир USCRP при Уједињеним нацијама, Конгреса српског уједињења, Саветодавног одбора Фонда за српске студије „Његош“ на Универзитету Колумбија, Уређивачког одбора Друштва за неговање успомене на Николу Теслу, Радне групе за еколошку правду америчког Националног савета хришћанских цркава, Одбора за комуникације при Управном одбору Академије Светог Владимира, Српско-америчког центра у Београду. Доживотни је почасни члан Управног одбора ZOE (хуманитарне организације која нуди помоћ православним женама у ризичној трудноћи).

Епископ Иринеј је такође обављао дужност главног и одговорног уредника Информативне службе Српске Православне Цркве, извршног директора Канцеларије за спољне послове Српске Православне Цркве у Сједињеним Америчким Државама и Канади, са седиштем у Вашингтону. Ко-преседавајући је Православног саветодавног комитета америчког Националног савета хришћанских цркава у Вашингтону, члан Комисије за

људска права у Чикагу и члан Саветодавног одбора Градоначелника Чикага за питања имигранта и избеглица. Био је један од кључних учесника у посети верских вођа из САД Југославији 1999. године, уз Џесија Џексона и др Џоан Браун Кемпбел, као и члан званичних делегација Српске Православне Цркве у посети Уједињеним нацијама и Влади Сједињених Америчких Држава 2005. и 2006. године.

На свом редовном заседању у мају 2006. године, Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве га је изабрао Епископа аустралијско-новозеландског. Хиротонисан је 15. јула 2006. године, на празник Полагања ризе Пресвете Богородице, у Саборној цркви у Београду. Хиротонију је у име Његове Светости Патријарха српског Павла обавио Митрополит црногорско-приморски Амфилохије, уз саслужење шеснаест епископа, укључујући Митрополита Хонг-Конга Васељенске Патријаршије Никиту и Епископа Аљаске Америчке Православне Цркве Николаја. У трон Епископа аустралијско-новозеландских Српске Православне Цркве уведен је 21. октобра 2006. од стране тадашњег Епископа бихаћко-петровачког Хризостома, члана Светог Архијерејског Синода, у Про-катедралном храму Светог Саве на Еланори, Сиднеј.

На редовном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве маја 2016. године изабран је за Епископа Богом чуване Епархије источноамеричке.

spc.rs